

OP DE KOFFIE KOOS VAN

30 JAAR COCO COQUETTE:
"IK BEN DE TINEKE SCHOUTEN"

BIJ DEN BERG

VAN DE TRAVESTIE"

Interview: Robert Weijers

Coco Coquette is al 30 jaar een vaste verschijning in het Amsterdamse travestiewereldje

En ze bestiert bijna net zo lang theatergezelschap Travestiecabaret Amsterdam. Een veelzijdige travestie-artiest blikt terug én kijkt vooruit.

Kun je je eerste optreden herinneren?

Ja, mijn eerste theateroptreden was op de Wallen. Toen was ik al in de 30 -ik ben een laatbloeiër- en die buurt is zo'n beetje de rode draad in m'n artiestenleven want daar sta ik nog steeds haha.

Ik deed al wel eens wat in travestie op feestjes en partijen in de vriendenkring.

duus heb ik snel een jurk op het Waterlooplein aangeschaft; die heb ik nog steeds. Zo werd Coco geboren en kreeg ik automatisch de naam Coco Lotto toebedeeld. Een daverend succes en daar bleef het niet bij.

Behalve dit pauzenummer mocht ik ook een tapdansnummer doen: "Tap your Troubles Away". En ik kan het echt, ook op hakken! Later ben ik zelfs op klompen gaan tapdansen; als 'poldermodel' stond ik uren te klompdansen op het dek van ons Canal Parade bootje en op tv mocht ik m'n kunsten vertonen bij het tv-programma Nachtsuite van Christine van der Horst op RTL4.

In Dolly's volgende show deed ik goocheltrucjes. Ik had mijn goocheldoos bewaard die ik ooit als Koojsje voor m'n 7^e verjaardag had gekregen.

Was dat heel serieus?

Ja en nee, het was niet erg als een trucje misging, want de

Ruud Douma, aka Dolly Bellefleur, zocht nog een grappige pauzeact voor haar shows in het Anthonietheater. Ik deelde lootjes uit bij de ingang en in de pauze hield ik dan de trekking van de en wist dat ik me af en toe in travestie. Maar ik durfde nog niet in full drag op een podium te staan, maar wel als een soort quizmaster in een glitterjasje. Achteraf moest ik toegeven dat dat nergens op sloeg,

IK NEEM MEZELF
GRAAG OP DE HAK

volgende truc lukte wel en het applaus was groot.

Ook ging ik wel eens onderuit bij het tapdansen, maar dat speelde ik dan natuurlijk. Ik had de smaak van het optreden te pakken en gaf me op voor de verkiezing candygirl van het jaar 1991 in de iT, en die won ik! En daar moest nog een naam bij, maar ja Coco Lotto dekte de lading niet geheel. Na een paar seconden nadenken ... Coco Coc Cococoooh Coco Coquette, dat bekt leuk! En zo was Coco Coquette geboren.

Wat was dat voor tijd?

Een doldwaze tijd. Op zaterdag de Dolly Bellefleurshow en op woensdag Club Chique van Hellun Zelluf en op tv had je de Travestieshow met Robert ten Brink en Nikkie Nicole. Travestie beleefde een enorme hausse. Ik vond vooral het met z'n allen dollen in de kleedkamer hartstikke leuk. En ik wist: hier ga ik mee door.

Je was ooit een van de Chicks With Dicks, hoe zat dat?

Chicks with Dicks is bedacht door Mizz Mopsie, de partner van Hellun Zelluf die in 1992 overleed aan de gevolgen van aids. Onder die naam zijn we rond 1993 begonnen met foute en grappige acts in club Steps in de Koggestraat en toen die club dichtging werden we gevraagd door de Mazzo aan de Rozengracht voor een maandelijkse clubavond met wisselende thema's. Dat smaakte naar meer en we hebben dit uitgebouwd naar een theaterprogramma 'Amazing recoveries' waarmee we zelfs in de Stadsschouwburg stonden. En daarna trad ik samen met Wilma de Vries, Dé Coupé en gasten een jaar lang op met Sunday?Funday! in het Comedy Café aan het Max Euweplein.

Uiteindelijk vonden we in 1997 de Winston Kingdom aan de Warmoesstraat een nieuwe fijne plek en wilden we van de naam Chicks with Dicks af. Want dat leidde vaak tot verwarring. Die dicks bleven keurig verborgen en we deden geen clubacts meer. En hebben we er Travestiecabaret Amsterdam van gemaakt. Begin 2000 oogsten

gevat commentaar op dan is dat goud. We repeteren wel de grote lijnen, maar niet de tussendoorgrapjes. We hebben een draaiboek met daarin ruimte voor het spontane.

IK DOE
DIT VOOR DE LOL

Jet Lag en ik veel succes met tv optredens bij Nachtsuite, Life&Cooking, De Zwakste Schakel, Paul de Leeuw, Robert Jensen en een real-lifesoap op RTL4 rond het huwelijk van Máxima en Willem-Alexander. Ook hadden we maandelijks een gossiprubriek op TV Noord-Holland vanuit een wasserette en kwamen we in de finale van de quiz De Zwakste Schakel. En raad eens wie er won! Jet en ik trokken de kar met onze shows en intussen hadden we een jaarlijkse special rond het Eurovisie songfestival, het Songtravestival, nu al 18 jaar een succes. Dat waren leuke jaren met veel lol. Ik mis Jet Lag nog steeds, ze overleed in 2010.

Wat trekt jou zo aan in travestie?

Travestie is een theatervorm waarin veel ruimte is voor improvisatie. Er mogen dingen misgaan; mensen verwachten het zelfs. De sfeer is losjes.

Er mag gelachen worden, graag zelfs! Roept iemand uit het publiek iets en je geeft daar

Het liefst treed ik samen met anderen in het theater op. Ik doe natuurlijk wel af en toe een schnabbel in m'n eentje maar ik reis daarvoor niet meer naar de uithoeken van het land. Rond 2010 heb ik samen met Molly Strychnine, Eileen Wayback

en Marlene XL en een regisseur aan 2 mooie producties gewerkt: Naaiatelier de Dekmantel en het Einde der Meiden. Het was leuk en leerzaam om met een uitgeschreven script te werken maar het beperkte me toch iets teveel. Tegenwoordig vorm ik met Mario Magic de spil van onze groep met ieder jaar onze vaste theatershows: Eurovisie SongTravestival en Symphonica in Casa Rosso.

Wat is het leukste dat je hebt meegemaakt in je travestie-carrière?

'Dat was toch wel het moment dat ik de Venco-commercial met Coco in de hoofdrol in het reclameblok zag in Tuschinski. Fantastisch om jezelf op dat grote scherm te zien en de zaal te horen lachen. Het filmpje op YouTube is miljoenen keren bekeken!

Wat is dat voor een type, die Coco?

Coco is een verlegen huisvrouwje dat af en

2008
Westefmarkt

toe op het podium uit haar bol gaat om mensen te vermaken. Ze is van eenvoudige komaf en het is haar allemaal komen aanwaaien. Wat overkomt me nu weer vraagt ze zich dan af: blijkbaar vinden de mensen het leuk, dus gaat ze er maar mee door. Coco is een opgewekt type, benaderbaar en ze staat dicht bij de mensen. Ze is absoluut geen bitch. Ze is niet moeders mooiste - ze heeft er de neus ook niet voor - en ze houdt erg van woordspelingen, vooral flauwe.

Waar put je inspiratie uit?

Inspiratie om haar karakter vorm te geven vind ik door goed te kijken naar gewone vrouwen die er net wat meer tiptop uitzien dan gebruikelijk is in Nederland. Dat begint al in België, maar ook in het Oostblok kom je mooie types tegen, die Coco inspiratie bieden. En natuurlijk de outfits van de dames die de punten van hun land doorgeven bij het Songfestival. Met tuttige pakjes of uitbundige japonnen, 'big hair' en veel sieraden, lekker over-the-top. Ik koop mijn theaterkleding in vintage winkels en in de uitverkoop; opvallende stukken die blijven hangen; glittergewaden waar geen vrouw in wil lopen. Eerlijk gezegd heb ik al jaren een voorbeeld voor ogen. Ik werd er wel eens mee geplaagd maar nu is ze mijn heldin: Ik ben de Tineke Schouten van de travestie.

Wat vindt haar man ervan?

Coco heeft geen man en ook kinderen, dat is het 'm juist; ze zit anders de hele dag thuis te punniken. Als kind moest ze elke avond optreden in het circus van haar oom in de Kaukasus. Ze had heel lang haar en werd aan haar vlechten opgetild en

door de lucht geslingerd. Het was een groot succes, tot ze er op een dag schoon genoeg van had. Ze heeft zich in een postzak laten duwen en is in een postkoets dwars door het ijzeren gordijn - dat hing er toen nog - bij haar oma aan de Mosterdpotsteeg in Amsterdam beland.

MIJN TAPPASJES ZIJN WÉL LIVE

Wat is de overeenkomst met Koos als Coco?

Als ik als Koos over Coco vertel ga ik dat ongemerkt meer vanuit de Coco-rol doen met een iets hogere stem.

Coco is de luchtige kant van Koos. Als Coco wil ik lol en plezier uitstralen Eigenlijk sta

ik er als Koos in een jurk met een kleine twist richting Coco. Dat heb ik nooit zo van te voren bedacht maar is in de loop der jaren ontstaan. Staat Koos eenmaal opgemaakt voor de spiegel dan zie ik Coco en denk ik: ha daar is ze weer, wat een leuk type! Dan ben ik klaar om het toneel op te gaan en ga ik ervoor. Ik probeer over te brengen dat ik van straalt. Zo voelt dat niet altijd, want het is ook een heel gedoe en regel achter de schermen.

Ik ben liever met de act zelf bezig dan met de outfits. Ik vind het natuurlijk leuk om ermee te coquetteren, maar hoe eerder ik het weer uit kan doen hoe beter. Het zit niet lekker en de hakken gaan knellen. Je zult Coco dan ook niet vaak buiten het theater tegenkomen, behalve tijdens de Canal parade, dan mag ze stralen met een levensgroot Amsterdammertje op haar hoofd!

en vaudeville. Ieder geeft daar invulling aan vanuit zijn/haar eigen type. Dus niet zozeer 'female impersonating'; het is breder dan alleen een kopie neerzetten. En we zingen altijd live; liefst nog met een tekst die net iets anders is dan het origineel. Alleen ik mag nog playbacken, met m'n tapnummer. Maar mijn tappsjes zijn wél live! En ik heb ik zangles maar desondanks zit ik er nog wel eens een toontje naast.

Wat vind je van de huidige dragscene?
RuPauls' dragrace heeft de dragcultuur wereldwijd een stimulans gegeven en daar is de jongere generatie op ingesprongen. Ik volg het op de voet en kijk er met bewondering en ook verwondering naar, maar het is niet mijn ding. Alleen al omdat het enorm 'gescript' is. De meer eigenzinnige types vallen vaak als eerste

af en dan kijk je alleen naar de RuPaul look. Het is mij teveel gericht op het beeldige plaatje: superstrak in de make-up, fashion en outfits. Dansen ja dat kunnen ze maar ik heb daar nog niemand horen zingen. Er is dus veel meer mogelijk met drag. Dan denk ik ook aan de meiden van Lellebel, die nu wat uit het zicht dreigen te raken. En ik ben fan van House of Hopelezz en natuurlijk Superball! De Kiki ballroomscene vind ik interessant. Ik zou het wel leuk vind om een dragking in mijn show te hebben, maar dan moet ze wel zingen, desnoods vals!

Wat is de houdbaarheid van Coco?

Om op het podium te staan moet je uitgerust zijn. Je moet energie hebben om dat aan het publiek te kunnen geven. Kijk naar Victoria False of Molly Strychnine. Die kunnen dat.

De oudste dragqueen die nog optreedt is de Spaanse Gilda Love, ze is ver in de 90. Dus Coco kan nog wel even door. Ze zal niet proberen om er zo jeugdig mogelijk uit te blijven zien, dus geen gespuet in lippen of andere lichaamsdelen.

Mijn advies als Koos aan Coco is:

Blijf in beweging hou je conditie op peil. En zelfspot is ook belangrijk. Neem jezelf op de hak! Dan kun je nog lang mee.

Gebaseerd op een interview van LGBT+ radioshow en podcast Kulti Kulti (MVS Gaystation), te beluisteren via kultikulti.nl

Is Coco een clown?

Ze heeft clowneske trekjes. Coco is geen diva, haaibaai of helleveeg maar een tutje. Een lieve vrouw, ietwat onbenullig en misschien wel te lief voor de dragscene, die ook bitchy en vrij hard kan zijn.

HET ZIT NIET LEKKER
EN DE HAKKEN
GAAN KNELLEN

Wat is er veranderd in de dragscene?

Bij mij en in ons Travestiecabaret is er niet zoveel veranderd. We zijn uitgegroeid tot een stabiele groep van ongeveer 15-20 leden. We hebben altijd ons eigen ding gedaan zijn al vanuit het cabaret concept met variété